

Brånge, sn, Sö. Flåsingl. lg, Hävl. l.

Se J. Bardell, 1928, Sägner om Lura
Njutånger och Brånge blev socknar,
fingo kyrkor och sina namn,
Ulma 2060:4 (kerkop. i SOA i sär-
skild kapsel, Njutångers sn, Sö. Flå-
singl. lg).

Öcc. av M. D. E. 1967.